

คำไทยแท้

 เพจภาษาไทยเอาไปสอน

๑. ภาษาไทยเป็นภาษาคำพยางค์เดียว

ภาษาไทยคำส่วนมากเป็นคำพยางค์เดียว ซึ่ง
ยังใช้อยู่ในปัจจุบันพอสังเกตได้ดังนี้

ก

คำเรียกเครือญาติ
เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา
ยาย ลุง ป้า น้า อา ลูก
หลาน เหลน

ข

คำเรียกส่วนต่างๆ
ของร่างกาย เช่น นิ้ว
ผม หน้า ตา หู คิ้ว
ปาก ฟัน มือ แขน
ขา นิ้ว

ค

คำเรียกชื่อเครื่องใช้ใน
ครัวเรือน เช่น บ้าน
เรือน ครัว หมอน มุ้ง
เสื่อ ผ้า หม้อ ไห ถ้วย

ง

คำเรียกชื่อทาง

ภูมิศาสตร์

เช่น ดิน น้ำ ลม ไฟ

ฟ้า ดาว ป่า เขา

ฉ

คำกริยาสามัญ

เช่น กิน ยืน นั่ง ไป

มา หอน คิด เห็น พูด

ถาม อยู่ ตาย

จ

คำเรียกชื่อเครื่องมือในการ
ประกอบอาชีพพื้นบ้าน

เช่น ไร่ คราด เสียม จอบ เบ็ด
แห อวน

ช

ช. คำบอกจำนวนและคำ

วิเศษณ์ทั่วไป เช่น หนึ่ง สอง สาม
สี่ ห้า ดี เลว ชั่ว เล็ก ใหญ่

คำสรรพนาม
ทั่วไป

เช่น ฉัน ข้า แก
ท่าน เธอ เขา มัน

ช

๒. เป็นภาษาโดดหรือภาษาเรียง

คือ คำแต่ละคำไม่มีรูปบอกความหมาย
เกี่ยวพันทางไวยากรณ์กับคำอื่น ความหมาย
ของคำและความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ขึ้นอยู่กับ
การเรียงลำดับคำเป็นสำคัญ

ภาษาไทยรับคำเข้าประโยคตามหลัก

ประธาน + กริยา + กรรม

คำขยายมักอยู่หลังและจัดกับคำที่ถูกราย

เช่น เขากินข้าวสวย

เขา = ประธาน

กิน = กริยา

ข้าว = กรรม

สวย = ขยายกรรม

๓. มีเสียงวรรณยุกต์

। ๒ ๓ +

เมื่อเสียงวรรณยุกต์ของคำเปลี่ยนไปความหมายของคำนั้นเปลี่ยนไปด้วย

คำไทย

- ปา = ขว้างไป, ชัดไป
- ป่า = บริเวณที่มีต้นไม้จึ้นหนาแน่น
- ป้า = พี่สาวของพ่อ
- ป๊า = พ่อ
- ป๋า = ชายสูงวัยที่มีกำลัง

คำมาจากภาษาอื่น

เช่น เกณฑ์ ศิลป์ สิ่งห์ ครีม
ไม่อาจเปลี่ยน เสียง
วรรณยุกต์เพื่อให้มี
ความหมายใหม่ได้

๕. นิยมคำควบกล้ำ ร ล ว

คำไทยที่นิยมใช้ควบกล้ำ ร ล ว

เช่น ปลา ควา ครอบครัว กว้าง ไกล ปรองดอง

คำที่ควบกล้ำ ฤ ส่วนมากเป็นคำภาษาอื่น มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต เป็นต้น

เกษตร ตฤณ ทฤขณี ประพฤติ พฤษภ

พฤษภาคม กฤษณะ

๕. เขียนตัวสะกดตรงมาตรา

คำไทยมีหลักการเขียนตัวสะกด ดังนี้

ก. ใช้พยัญชนะตัวสะกดตรงตามมาตรา

เช่น น้อง ชาย บ้าน นก แมว

ข. ไม่นิยมใช้พยัญชนะดังต่อไปนี้เป็นตัวสะกด

ฃ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ ฎ ภ ศ ษ พ และ สระ ฤ
คำส่วนใหญ่ที่ใช้ตัวสะกดเหล่านี้มาภาษาบาลีสันสกฤต
เช่น เมฆ ลัญญาณ ชาณ ปราณ วิเศษ ปรากฎ

ตัวอย่างเขียนตัวสะกด

แม่ กก

คำไทยแท้ส่วนมากใช้ ก สะกด

คำมาจากบาลีสันสกฤต

คำมาจากภาษาอังกฤษ

เช่น หก เล็ก จึก พัก

เช่น ทูทซ์ เลช ยุค เมฆ

เช่น ปิกนิก เทคนิค

แม่ กด

คำไทยแท้ส่วนมากใช้ ด สะกด

คำมาจากบาลีสันสกฤต

เช่น มด เป็ด คาด พัด

เช่น กิจ คช มงกุฏ ปราภฏ

รัฐ ครุฑ วุฒิ รถ บาท

คำมาจากเขมร ใช้ ด จ ส สะกด เช่น โปรด เสด็จ ตรัส

คำมาจากภาษาอังกฤษ ใช้ ด จ ศ ษ ส สะกด เช่น แบดมินตัน

คำไทยแท้ที่ประสม สระโอะไม่ม้วน

ผู้ใหญ่นาฟ้าใหม่
ไฟเฝ้าใส่ห่อ
จะใคร่ลงเรือใบ
สิ่งใดอยู่ในตู้
บ้ำบ๊อโยบ๊ว
เล่าท่องอย่าละเลียง

ให้สะก๊อใช้คล้องคอ
มีหลงไหนใครขอดู
ดูหน้าใสและปลาบู่
มีโซ้อยู่ใต้ตึงเตี๋ย
หุตาม้ามาใกล้เคี๋ย
ยี่สิบม้วนจำจงดี

An illustration of two Thai children in a lush green field under a bright sun. The child on the left is an older woman with grey hair in a bun, wearing a green sarong and a gold necklace, with hands clasped in prayer. The child on the right is a younger girl with brown hair in a bun, wearing a purple sarong and a gold necklace, also with hands clasped. A large white speech bubble in the center contains Thai text. The background features rolling green hills, various flowers, and a blue sky with clouds and a butterfly.

คำไทยแท้
ที่คล้ายภาษาอื่น

๑. คำไทยแท้ที่มีหลายพยางค์

ก. พยางค์แรกมีเสียง อะ ซึ่งสันนิษฐานว่ากร่อนมาจากคำมูลอื่น
เช่น ฉะนั้น มาจาก ฉั้นนั้น ตะขาบ มาจาก ตัวขาบ
ฉะนี้ มาจาก ฉั้นนี้ ตะเฒ่า มาจาก ตัวเฒ่า
มะกรูด มาจาก นมกกกรูด ตะเฒ่า มาจาก ตัวเฒ่า

ข. พยางค์แรกมีเสียง กะ หรือ กระ ซึ่งเพิ่มขึ้นเนื่องจากเรียงอยู่หลังคำที่มี ก สะกด และมีการกลมกลืนเสียงกับตัวสะกด

ลูกกะดุม, ลูกกระดุม	มาจาก ลูกดุม
นกกะจอก, นกกระจอก	มาจาก นกจอก
ผักกะเฉด, ผักกระเฉด	มาจาก ผักเฉด

๑. คำไทยแท้ที่มีหลายพยางค์

ค. การเติมพยางค์ต่าง ๆ หน้าคำ ตามหลักคำเขมร คำไทยพยางค์เดียว กลายเป็นคำหลายพยางค์คล้ายคำเขมรเติมพยางค์หน้า เพื่อให้คำมีความหมายหนักแน่นขึ้น

โจน เป็น กระโจน
ทำ เป็น กระทำ
ชิด เป็น ประชิด

ทับ เป็น ประทับ
ท้วง เป็น ประท้วง
ล้าง เป็น มล้าง

๒. คำไทยแท้ที่คล้ายภาษาอื่น

คำไทยแท้ที่ใช้พยัญชนะต้นคล้ายคำภาษาอื่น

ฃ ฅ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ

ฃ	ฅ	ฌ	ฎ	ฏ	ฐ
ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	น	บ	ป	ผ	ฝ
พ	ฟ	ภ	ม	ย	ร

๒. คำไทยแท้ที่คล้ายภาษาอื่น

ก. คำไทยแท้ที่ใช่ รร ส่วนมากเปลี่ยนรูปมาจากคำที่ใช่ อะ เป็นอักษรควบ
กระโชก เป็น กรรโชก ประทัด เป็น บรรทัด
กระเจี๊ยบ เป็น กรรเจี๊ยบ ประลุ เป็น บรรลุ

ข. ใช่ ฤ ซึ่งเป็นสระสั้นสกฤต คำไทยแท้ที่ใช่ ฤ ฤา เช่น
ฤ ฤา (ส่วนมากในคำประพันธ์) ฤาสาย (ผู้เป็นใหญ่)

ค. ใช่ ไ-ย ซึ่งส่วนมากเปลี่ยนรูปมาจากคำบาลีสันสกฤต
คำไทยแท้ที่ใช่ ไ-ย เช่น ไผ่รวบ (ต้นไม้ชนิดหนึ่ง)

๓. คำไทยแท้ที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ก. แม่กน ใช้ ญ ร ล สะกด

เช่น ครวญ นคราญ หาญ ดุกร อรชร อร (นางสวयงาม) กล (เช่น
อย่าง)

ข. แม่กด ใช้ จ ฎ ษ ศ สะกด

เช่น เก็จ ดุจ ฎฐ ดาษ ดาษดา ฝิดาษ พิศ พินิศ พิศดู เลิศ

ค. แม่กบ ใช้ บ สะกด

เช่น กอปร (ประกอบ) สัปดน สัปทน

